

השמאל, ולא אמר מادر, נכלל השמאל בימין להיות מאיר בכל של שמים. המקורה במים עליוותיו פאן יוצא בשמה אוטו עז חמימים, הנחר שיווצא מעוז, ונשרשו בו בימייו אותו שני ברי ערבות, שם גדרלים במימייו. זהו שפטות (אוthon אלון חמימים, ונשרשו בו אותו שני ברי ערבות, שהם גדרלים במימייו, והוא נחר יעצה מעוז, וזהו (תהלים קד) המקורה במים עליוותיו. מי הם עליוותיו?

אלו ברי ערבות.

וזה שפטות (ירמיה י) ועל יובל ישלח שרשיו. וזהו סוד הפטות (תהלים מו) נחר פלגייו ישמחו עיר אלהים. מי הם פלגייו? אלו הם שרשיו, וכך נקראים. עליוותיו, שרשיו, פלגייו - כלם נשרשו באוטם המים של אותו נחר. החם עבים רוכבו - זה מיכאל ובריאל, אלה הם עבים. המהלך על כנפי רוח, تحت רפואה לעולם, והוא רפהל. מכאן והלאה עשה מלכיו רוחות וגוי. זkan זkan, אם כל אלה ידע, אמר ואל תפחד, אמר דבריך ויאירו דבריך פיך! רפהל. מכאן ולהלאה עושה מלכיו רוחות וגוי. סבא סבא, אי כל הגי ידע, אימא ולא תדחל, אימא מילך זינגרון מלין דפומח. חדו חביריא, והו צייתין בחדוה למלוי קדיישין. אמר אי סבא אי סבא, במא עילית גרמך, עאלת בימה רבא, אית לך לשטטא ולנטקא מפמן.

אם אחרית יכח לו, (שםות כא) כמה גלגולין עתיקין הכא, שלא אהגלוון עד האידנא, ונקלחו קשות בדקא יאות, דלית לאסטה מאראח קשות, אפילו כמלא יימה. בקדמיqa (נ"א השהא) אית לאתערא, נשמתין דגירין כלחו, פרחן מגו גנטא דעתן בארכ סתים, פד מסתלקן מהאי עלמא, נשמתהון מקום חזרות?

דקא רוחא מגו גנטא דעתן, לאן אטר פייבין.

הכא אתפליל שמאלא, ולא אמר מادر, אתפליל שמאלא בימינא, למחיי נהיר בכללא דשימים. (תהלים קד) המקורה במים עליוותיו, הכא נפיק בחדוה הוא אילנא דחיי, נחר דנפיק מעוז, ואשתרש ביה בימייו איןון תרי ברי ערבות, דאיןון גדלין במימייו, הדא הוא דכתיב (נ"א החוא אלנא דחיי ואשתרש ביה איןון תרי ברי ערבות, דאיןון דרלוון בימייו ותהוא נחר דנפיק מעוז וזה הוא) המקורה במים עליוותיו. מאן עליוותיו. אילן ברי ערבות.

וזא הוא דכתיב, (ירמיה י) ועל יובל ישלח שרשיו. וזהו רזא דכתיב, (תהלים מו) נחר פלגייו ישמחו עיר אלהים. מאן פלגייו. אילן אינון שרשיו. והכי אקרונ, עליוותיו, שרשיו, פלגייו, כלחו אשתרש באינון מין דההוא נחר.

חשם עבים רוכבו. (תהלים קד) דא מיכאל ובריאל, אילן הם עבים. המהלך על בנפי רוח, למיחב אסותא לעלמא, וזה איהו רפהל. מכאן ולהלאה עושה מלכיו רוחות וגוי. סבא סבא, אי כל הגי ידע, אימא ולא תדחל, אימא מילך זינגרון מלין דפומח. חדו חביריא, והו צייתין בחדוה למלוי קדיישין. אמר אי סבא אי סבא, במא עילית גרמך, עאלת בימה רבא, אית לך לשטטא ולנטקא מפמן.

אם אחרית יכח לו, (שםות כא) כמה גלגולין עתיקין הכא, שלא אהגלוון עד האידנא, ובקלחו קשות בדקא יאות, דלית לאסטה מאראח קשות, אפילו כמלא יימה. בקדמיqa (נ"א השהא) אית לאתערא, נשמתין דגירין כלחו,

דקא רוחא מגו גנטא דעתן בארכ סתים, פד מסתלקן מהאי עלמא, נשמתהון מקום חזרות?

אלא שניינו, מי שנותל ואוחזו בנכסי הاجر בתחליה, זוכה בהם. אף כי כל אותן הנשומות הקדושות העלילונות שמצוין אומן הקדוש ברוך הוא למטה, כפי שאמרנו, בלן יוצאות לזרנים ידוועים, (ועלות) כדי להשתעשע בגין ערדן (העלילו), ופוגעות באוֹתוֹ נשומות הגרים. מי שאוחזו בהן מאוֹתוֹ הנשומות (ועלות), אוחזו בהם וזכה בהם, ומתלבשים בהם וועליהם. ובכלן עומדות לביש זה, וירדו לתוך חן בלבושה מושם שבגן ערדן לא עומדות שם אלא בלבוש כל אלו שטעמאות שם.

אם אמר שבסביל הלבוש הוה גורעים אומן נשומות מכל הענג שהיה להן בתחליה, הרי כתוב אם אחרת יקח לו שארה כסופה וענתה לא יגרע? בגין עומדות בלבוש זה, שקרמו לאחיז בהם וחוכות בהם, וכשעולות למללה מתרפות ממנה, שהרי שם לא עומדות בלבוש.

בבה אוטו יקון ממוקם ואמיר לנפשו, זקן זקן, בודאי יש לך לבפות, בודאי יש לך לשפק דעתך על כל דבר ודבר, אבל גלווי לפני קדוש ברוך הוא ושכינתו הקדושה שאני ברצונו הלב ובבעורתם אמרתי, משים להם בעליך של כל דבר ומתחעררים בהם.

כל אומן נשומות קדשות, כשיורדות לעולם הוה כדי לשירות כל אחת על מוקומן שראוים להם לבני אדם, בלן יורדות מלבשות אומן הנשומות שאמרנו, וכך נברשות לזרע הקדש. ובמלבושים זה עומדות להשעבד מהם בעולם הוה. וכשנשאבים אומן לבושים מדברי העולם הוה, אומן נשומות

אלא תנין, מאן דנטיל ו אחיד בנכסי גיורין בשמיין קדישין עלאין. דקה זמין לון קדשא ברייך הוא למתא כדק אמרן, כלחו נפקין לזמן ידיין. (סלחו) בגין לאשטעשא בגין ערדן, (דעליא) ופגען באוֹתוֹ נשמיין דגירין, מאן דאחיד בהו מאlein נשמיין, (סלחו) אחיד בהו וזכה בהו, ומתלבשן בהו, וסלקין. וכלחו קיימי בהאי לבושא ונחתו גו גנטא בלבושא דא. בגין דבגנטא דעדן, לא קיימאן פמן, אלא בלבושא, כל אינון דקיימי פמן.

אי פימא, בגין האי לבושא, גרען אינון נשמיין מביל ענוגא דהוה לון בקדמיתא. הא בתיב, אם אחרית יקח לו שאראה כסופה רעונתה לא יגרע. בגין קיימי בלבושי דא, דקדמן לאחדא בהו וזכה בהז, וכד סליקין לעילא, מתפשתן מגיה, דהא פמן לא קיימן בלבושא.

בבה הוא סבא כמלך דמין, ואמר לנפשיה, סבא סבא, בודאי איתך למביי, בודאי איתך לך לאושדא דמעין, על כל מלחה ומלה, אבל גלי קמי קדשא ברייך הוא ושכינתייה קדישא, דאנא ברעה דלא, ובפולחנא דלהון קאמינא, בגין דאיןון בעליך דכל מלחה, ומתעטרן בהו.

בל אינון נשמיין קדישין, פד נחתי להאי עלמא, בגין למשרי כל חד על דוכתייהו, דאתחזון בהו, לבני נשא. כלחו נחתי מתלבשן באוֹתוֹ נשמיין דקה אמרן, והכי עאלין בזראעא קדישא. ובמלבושא דא, קיימי לאשטעבדא מנגייהו בהאי עלמא. וכד אשפאנ אינון מלבושין מפלין דהאי עלמא, בגין נשמיין קדישין, אטזן (נ"א אהנן)